

PASCHALNY CYKL DNI WSPÓLNOTY

Temat: Duch Święty a ewangelizacja

❖ WPROWADZENIE

Pięćdziesiątnica, początek misji Kościoła

Wieczorem w dzień swego zmartwychwstania Jezus ukazując się uczniom „tchnął na nich i powiedział: „Weźmijcie Ducha Świętego!” (J 20, 22). Z jeszcze większą mocą Duch Święty zstąpił na Apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy: „Nagle dał się słyszeć z nieba szum – czytamy w Dziejach Apostolskich - jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden” (2, 2–3).

Duch Święty odnowił wewnętrznie Apostołów, przyoblekając ich w moc, która uczyniła ich odważnymi w przepowiadaniu bez lęku, że: „Chrystus umarł i zmartwychwstał!”. Wolni od wszelkiego lęku zaczęli przemawiać ze śmiałością (por. Dz 2, 29; 4, 13; 4, 29. 31). Z załęczonych rybaków stali się odważnymi heroldami Ewangelii. Nawet ich nieprzyjaciele nie potrafili zrozumieć, jak ci „nieuczeni i prości” ludzie (por. Dz 4, 13) mogą prezentować taką odwagę i znosić przeciwności, cierpienia i prześladowania z radością. Nic ich nie mogło zatrzymać. Tym, którzy próbowali ich przymusić do milczenia odpowiadali: „My nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” (Dz 4, 20). Tak narodził się Kościół, który od dnia Pięćdziesiątnicy nie przestał promieniować Dobrą Nowiną „aż po krańce ziemi” (Dz 1 ,8).

Orędzie ojca świętego Benedykta XVI z okazji XXIII ŚDM, Sydney 2008, p. 3

Dzień wspólnoty moderatorów i odpowiedzialnych

Duch prowadzi i ożywia głoszenie Ewangelii

❖ Zawiązanie wspólnoty

❖ Wprowadzenie w temat

Wprowadzając w temat dnia wspólnoty, można posłużyć się tekstami:

- *Pełna jest Ziemia Twego Ducha, Panie*. Oficjalny dokument Komisji Teologiczno-Historycznej Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Katowice 1997, s. 86–92.
- *Duch Święty prowadzi Kościół na drogach ewangelizacji*. Katecheza papieża Franciszka z 22 maja 2013. Link: <http://papiez.wiara.pl/doc/1566265.Duch-Swiety-prowadzi-Kosciol-na-drogach-ewangelizacji>
- ks. Franciszek Blachnicki, *Ewangelizacja a Duch Święty*, w: *Została nam powierzona Ewangelia*, Kraków 2007, s. 97–100.
- ks. Zbigniew Snarski, *W mocy Ducha Świętego ku nowej ewangelizacji*. Konferencja wygłoszona na XL Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie. Link do odsłuchania: <http://www.oaza.pl/xl-kongregacja-odpowiedzialnych-zdjecia-z-liturgii-i-nagrania/> (31 min.)

- o. Tomasz Maria Dąbek OSB, *Duch Święty sprawcą nowej ewangelizacji*, w: *Duch Święty duszą Kościoła*, Katowice 2015, s. 98–109.

❖ Namiot spotkania: Dz 1, 8

❖ Spotkanie modlitewne

Zob. *Adoracja*, w: *Przybądź, Duchu Święty. Nabożeństwa na Rok Ducha Świętego*, red. Barbara Głodek, Katowice 1998, s. 91–95.

Schemat adoracji

- Wystawienie Najświętszego Sakramentu.
- Czytanie słowa Bożego (zamiast psalmów można wykonać odpowiednie pieśni):
 - J 14,16-26
 - Psalm 24 [25], 4–5. 6–7bc. 8–9 z refrenem: *Wspomnij, o Panie, na Twoją miłość*
 - J 16,1-15
 - Kantyk z Ap 15, 3–4 z refrenem: *Wszystkie ludy przybędą, aby Cię wielbić, Panie*
- Cicha modlitwa
- Wezwania do Chrystusa o dary Ducha Świętego i Jego owoce dla głosicieli Ewangelii (wezwania można przygotować lub sformułować spontanicznie, można także przygotowane wezwania przedłużyć w modlitwę spontaniczną)
- Przed błogosławieństwem sakramentalnym – trzykrotne wezwanie: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!”

❖ Spotkanie w grupie EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

WIDZIEĆ:

- Jakie podejście do nieustannego wzywania przez papieży (od Pawła VI do Franciszka) do nowej ewangelizacji mam ja i moja wspólnota – czy czujemy ten imperatyw wiary, czy też zobojętnienie?
- Jakie osoby, środowiska w moim otoczeniu wciąż nie znają naprawdę Chrystusa?
- Jakie formy przygotowania do ewangelizacji w Duchu już przeżyłem?

OSĄDZIĆ:

- Dz 1, 8
- *Duch Święty prowadzi Kościół na drogach ewangelizacji*. Katecheza papieża Franciszka z 22 maja 2013. Link: <http://papiez.wiara.pl/doc/1566265.Duch-Swiety-prowadzi-Kosciol-na-drogach-ewangelizacji>
- ks. Franciszek Blachnicki, *Ewangelizacja a Duch Święty*, w: *Została nam powierzona Ewangelia*, Kraków 2007, s. 97–100.

DZIAŁAĆ:

- Jak konkretnie, w wymiarze ewangelizacji, będę realizował treść III drogowskazu: „chcę prowadzić życie w Duchu, poddając się Jego tchnieniu i mocy”?
- Jakie konkretne dzieło ewangelizacyjne podejmę z moją diakonią w najbliższym czasie?

❖ **Eucharystia**

❖ **Agapa**

DZIEŃ WSPÓLNOTY ANIMATORÓW I DIAKONII

Ewangelizatorzy z Duchem

❖ **Zawiązanie wspólnoty**

❖ **Konferencja wprowadzająca**

- *Ewangelizatorzy z Duchem*, fragm. rozdziału V encykliki papieża Franciszka *Evangelii gaudium*, p. 259–280.
- *Duch Święty prowadzi Kościół na drogach ewangelizacji*. Katecheza papieża Franciszka z 22 maja 2013. Link: <http://papiez.wiara.pl/doc/1566265.Duch-Swiety-prowadzi-Kosciol-na-drogach-ewangelizacji>
- Ulf Ekman, *Duch Święty w ewangelizacji. Kiedy Duch Święty zstąpi na was, będziecie moimi świadkami (Dz 1, 8)*, w: *Całą Ewangelię, Całe Ciało, Całemu Światu*, Wydawnictwo WAM 2014, s. 101–112.
- ks. Zbigniew Snarski, *W mocy Ducha Świętego ku nowej ewangelizacji*. Konferencja wygłoszona na XL Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie. Link do odsłuchania: <http://www.oaza.pl/xl-kongregacja-odpowiedzialnych-zdjecia-z-liturgii-i-nagrania/> (31 min.)
- ks. Franciszek Blachnicki, *Wiara a świadectwo Ducha Świętego*, w: *W mocy Ducha Świętego. Wybór tekstów źródłowych*, Katowice 2015, s. 65–72.

❖ **Namiot spotkania: J 1, 6–8**

❖ **Spotkanie modlitewne**

ok. 45 min., forma modlitwy: modlitwa spontaniczna, błagalna

- Pieśń – hymn do Ducha Świętego „O Stworzycielu Duchu przyjdź”.
- „Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą” (Rz 8, 26–27) – prosimy o otwarcie się na działanie Ducha Świętego. Módlmy się, byśmy potrafili współpracować z Jego łaską.
- „A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5) – prosimy o uświadomienie sobie obecności Ducha Świętego w naszej wspólnocie.
- „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was” (J 14, 15–18) – prosimy, aby w naszym życiu nieustannie objawiało się działanie Ducha Świętego.
- „Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić:

«Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus». Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce” (1 Kor 12, 3–11) – prosimy o potrzebne dary w dawaniu świadectwa tym, do których posyła nas Bóg.

- „Tym zaś, który umacnia nas wspólnie z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych” (2 Kor 1, 21–22) – prosimy o serca pełne odwagi, by z wiarą i mocą głosić Ewangelię Chrystusową.
- „Bo Duch Święty nauczył was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć” (Łk 12, 12) – prosimy o łaskę wiary konsekwentnej, by w każdej sytuacji życia dawać świadectwo prawdzie.
- „Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni” (Dz 5, 32) – prosimy Boga, by udzielał nam Ducha Świętego w naszej posłudze.
- „A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali” (Dz 19, 6) – prosimy o udzielenie nam tych darów, które w naszej posłudze są najbardziej potrzebne.
- „Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu; był bowiem człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Świętego i wiary. Pozyskano wtedy wielką liczbę [wiernych] dla Pana” (Dz 11, 23–24) – prosimy za tych, do których posyła nas Pan. Niech Duch Święty otworzy ich serca na działanie Bożej łaski.
- „Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się przez samo tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego, z wielką siłą przekonania. Wiecie bowiem, jacy byliśmy dla was, przebywając wśród was. A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana” (1 Tes 1, 4–6) – prosimy za nasze wspólnoty, do których posyła nas Pan, a w których realizujemy swoje powołania, aby dzięki wzajemnemu świadectwu wzrastały w mocy Ducha Świętego.
- „Mocą znaków i cudów, mocą Ducha Świętego. Oto od Jerozolimy i na całym obszarze aż po Illirię dopełniłem [obwieszczenia] Ewangelii Chrystusa” (Rz 15, 19) – prosimy za cały Kościół powszechny, aby głosząc Bożą Ewangelię, niósł pokój i nadzieję w każdym zakątku ziemi.
- „Wśród wszelkiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i prosicie za wszystkich świętych i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy usta moje otworzę, dla jawnego i swobodnego głoszenia tajemnicy Ewangelii” (Ef 6, 18–19) – prosimy za siebie nawzajem, abyśmy pokrzepieni słowem Bożym i mocą Ducha Świętego prawdziwie byli naśladowcami Jezusa Chrystusa.
- Zakończenie modlitwy: „Albowiem ile tylko obietnic Bożych, wszystkie są «tak» w Nim. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze «Amen» Bogu na chwałę” (2 Kor 1, 20).

❖ Spotkanie w grupie: EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

Widzieć

Refleksja animatorów i diakonii nad swoją osobistą relacją do Ducha Świętego:

- Jak przeżywam Jego obecność i działanie w swoim życiu?
- Jak jest rola Ducha Świętego w życiu wspólnoty, którą animuję?
- Na ile mam świadomość, że życie z Jezusem wiąże się z daniem świadectwa? (Czy nie jestem osobą bierną w głoszeniu słowa Bożego?)
- Jakie jest moje podejście do tematu ewangelizacji (Czy rozumiem, czym jest ewangelizacja? Czy potrafię i chcę dawać świadectwo o Bogu? W jaki sposób to czynię? Jakie metody wykorzystuję? Czy łączę ewangelizację z moją diakonijną posługą?)

Osądzić

- 1 Kor 2, 9–10
- Ulf Ekman, *Duch Święty w ewangelizacji. Kiedy Duch Święty zstąpi na was, będziecie moimi świadkami (Dz 1, 8)*, w: *Całą Ewangelię, Całe Ciało, Całemu Światu*, Wydawnictwo WAM 2014, s. 101–112.
- ks. Franciszek Blachnicki, *Wiara a świadectwo Ducha Świętego*, w: *W mocy Ducha Świętego. Wybór tekstów źródłowych*, Katowice 2015, s. 65–72.

Działać

- W jakie dzieło ewangelizacyjne włączę się w najbliższym czasie jako animator Ruchu Światło-Życie?
- Jeśli jeszcze nie przeżyłem ORAE, wraz ze swoją wspólnotą wezmę udział w tej formie rekolekcji.

❖ Godzina odpowiedzialności

- Krótkie relacje z życia diakonii.
- Sprawy bieżące i komunikaty.
- Przygotowanie rejonowego dnia wspólnoty.
- Na zakończenie – wspólna modlitwa za diakonie.

DZIEŃ WSPÓLNOTY RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Ewangelizować w mocy Ducha Świętego

❖ Zawiązanie wspólnoty

❖ Konferencja wprowadzająca:

- *Duch Święty prowadzi Kościół na drogach ewangelizacji*. Katecheza papieża Franciszka z 22 maja 2013. Link: <http://papiez.wiara.pl/doc/1566265.Duch-Swiety-prowadzi-Kosciol-na-drogach-ewangelizacji>
- ks. Franciszek Blachnicki, *Ewangelizacja a Duch Święty*, w: *Została nam powierzona Ewangelia*, Kraków 2007, s. 97–100.
- *Ewangelizatorzy z Duchem*, fragm. rozdziału V encykliki papieża Franciszka *Evangelii gaudium*, p. 259–280.

lub

- wspólne odsłuchanie konferencji ks. Zbigniewa Snarskiego, *W mocy Ducha Świętego ku nowej ewangelizacji* wygłoszonej na XL Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie.
Link: <http://www.oaza.pl/xl-kongregacja-odpowiedzialnych-zdjecia-z-liturgii-i-nagrania/> (31 min.)

❖ Namiot spotkania: Dz 4, 14–19

❖ Spotkania w grupach dzielenia

- Krótkie fragmenty do dzielenia ze źródeł konferencji wprowadzającej – każdy z uczestników powinien mieć je przed sobą. Ważne, żeby cała grupa (o ile obecni na DW będą podzieleni na mniejsze grupy) miała ten sam tekst.
- Można dokonać wyboru spośród poniższych propozycji lub wykorzystać wszystkie (w zależności od warunków, czasu itp.)

„Ci, którzy głoszą Ewangelię, powinni bez lęków otworzyć się na działanie Ducha Świętego. W dniu Pięćdziesiątnicy Duch sprawił, że Apostołowie wyszli ze swych ograniczeń i zostali przemienieni w głosicieli wielkich dzieł Bożych, których każdy zaczyna rozumieć w swoim własnym języku. Ponadto Duch Święty obdarza siłą do głoszenia nowości Ewangelii śmiało, głośno, w każdym czasie i miejscu, także pod prąd” *Evangelii gaudium*, 259.

„Ewangelizatorzy z Duchem to ewangelizatorzy, którzy się modlą i pracują. Z punktu widzenia ewangelizacji nie są potrzebne ani propozycje mistyczne bez mocnego zaangażowania społecznego i misyjnego, ani też mowy czy działania społeczne i duszpasterskie bez duchowości przemieniającej serce. Takie propozycje częściowe i dezintegrujące docierają tylko do małych grup i nie mają większego oddziaływania, ponieważ okaleczają Ewangelię. Trzeba zawsze dbać o wewnętrzną przestrzeń, nadającą sens chrześcijańskiemu zaangażowaniu i aktywności. Bez dłuższych chwil adoracji, modlitewnego spotkania ze Słowem, zadania łatwo pozbawione zostają sensu, my zaś czujemy się osłabieni z powodu zmęczenia i trudności, a zapal gaśnie” tamże, 262.

„Pierwszą motywacją do ewangelizacji jest miłość Jezusa, jaką przyjęliśmy, doświadczenie bycia zbawionym przez Niego, skłaniające nas, by Go jeszcze bardziej kochać. Lecz cóż to za miłość, która nie odczuwa potrzeby mówienia o ukochanej istocie, ukazywania

jej, starania się, by inni ją poznali? Jeśli nie odczuwamy głębokiego pragnienia, by ją przekazywać, musimy zatrzymać się na modlitwie, by nas ponownie zafascynowała. Musimy błagać codziennie o Jego łaskę, aby otworzyła nasze oziębłe serce i dokonała wstrząsu w naszym letnim i powierzchownym życiu” tamże, 264.

„Niektóre osoby nie angażują się w misję, ponieważ uważają, że nic nie może się zmienić, że daremny jest wszelki wysiłek. Myślą tak: «Dlaczego miałbym się pozbawić moich wygod i przyjemności, jeśli nie widzę żadnego rezultatu?» Z taką mentalnością nie można zostać misjonarzem. Taka postawa jest właśnie szkodliwym usprawiedliwieniem zamknięcia się w wygodzie, w gnuśności, w smutku pozbawionym satysfakcji, w egoistycznej próżni. Chodzi o postawę autodestrukcyjną, ponieważ «człowiek nie może żyć bez nadziei: jego życie straciłoby bez niej wszelkie znaczenie i stałoby się nie do zniesienia»” tamże, 275.

„Kto jest prawdziwą przyczyną ewangelizacji w naszym życiu i w Kościele? Paweł VI pisał wyraźnie: «Jak w początkach Kościoła, tak i dzisiaj On [Duch Święty] działa w każdym głosicielu Ewangelii, jeśli tylko poddaje się Jego kierownictwu. On podsuwa mu słowa, jakie tylko On jeden może poddać, a równocześnie usposabia serca słuchaczy, aby otwarli się na przyjęcie Ewangelii i na głoszone Królestwo» (EN, 75). Tak więc dla ewangelizacji konieczne jest otwarcie się po raz kolejny na perspektywę Ducha Bożego, nie obawiając się, czego od nas zażąda i dokąd nas doprowadzi” *Duch Święty prowadzi Kościół na drogach ewangelizacji*. Katecheza papieża Franciszka z 22 maja 2013.

„Nie ma już pychy wobec Boga, ani też zamknięcia jedni na drugich, lecz jest otwarcie na Boga, jest wyjście, aby głosić Jego Słowo: nowy język, język miłości, którą Duch Święty rozlewa w naszych sercach (por. Rz 5,5). Jest to język, który wszyscy mogą zrozumieć i który będąc przyjętym, może się wyrażać w każdym życiu i w każdej kulturze. Język Ducha Świętego, język Ewangelii i język komunii, który zachęca do przezwyciężenia wszelkiej obojętności, podziałów i konfliktów. Powinniśmy wszyscy zadać sobie pytanie: jak daję się prowadzić Duchowi Świętemu, aby moje świadectwo wiary było świadectwem jedności i komunii? Czy niosę słowo pojednania i miłości, jakim jest Ewangelia w środowiska, w których żyję?” tamże.

„Oto inny skutek działania Ducha Świętego: odwaga, odwaga głoszenia nowości Ewangelii Jezusa wszystkim, otwarcie (parresía), donośnym głosem, w każdym czasie i w każdym miejscu. Ma to dziś także miejsce w odniesieniu do Kościoła i każdego z nas: z ognia Pięćdziesiątnicy, z działania Ducha Świętego, zawsze wyzwają się nowe energie misji, nowe drogi na których trzeba głosić orędzie zbawienia, nowe męstwo do ewangelizowania. Nigdy nie zamykajmy się na to działanie! Żyjmy Ewangelią z pokorą i odwagą! Zaświadczajmy o nowości, nadziei, radości, jaką Pan wnosi w życie” tamże.

„Wspomnę jedynie o trzecim elemencie, który jest jednak szczególnie ważny: nowej ewangelizacji. Kościół ewangelizujący zawsze musi wychodzić od modlitwy, od prośby, jak apostołowie w Wieczerniku, o ogień Ducha Świętego. Tylko intensywna i wierna relacja z Bogiem pozwala na wyjście z naszych ograniczeń i głoszenie otwarcie Ewangelii. Bez modlitwy nasze działania stają się puste, a nasze głoszenie pozbawione jest ducha, nie jest ożywiane Duchem Świętym” tamże.

„Chrystus jest Pomazańcem, Mesjaszem, czyli tym, który jest namaszczony Duchem Świętym dla głoszenia Ewangelii. Dlatego też nikt nie może głosić Ewangelii inaczej niż On, to znaczy bez namaszczenia Duchem Świętym. Tylko dzięki temu, że mamy w sobie Ducha Świętego, możemy być świadkami. Bez Niego możemy opowiadać o tym, cośmy wyczytali w książkach czy nawet Piśmie świętym, możemy ułożyć bardzo ładne, logiczne orędzie ewangelizacyjne, podać piękne przykłady i możemy to wypowiedzieć lub wydrukować, ale

to nie będzie ewangelizacja. Ewangelizacja nie jest mówieniem o Bogu. Ewangelizacja to jest przemawianie Boga do człowieka. A Bóg przemawia przez tych, których posyła Chrystus, udzielając im Ducha Świętego”; ks. Franciszek Blachnicki, *Ewangelizacja a Duch Święty*, w: *Została nam powierzona Ewangelia*, Kraków 2007, s. 97–98.

- Pytania do tekstu:
 - Na podstawie usłyszanej konferencji, przeczytanego fragmentu, przemodlonego słowa Bożego na namiocie spotkania odpowiedz, co sprawia, że niektórzy chrześcijanie nie podejmują ewangelizacji?
 - Jakie możliwości ewangelizacyjne ma moja wspólnota – a jakie są potrzeby lokalnej społeczności?
 - Jak realizować postawę ewangelizatora w każdej sytuacji, w której się znajdziesz?

❖ Spotkanie dla grupy dziecięcej

Cel

- Przybliżenie dzieciom Osoby Ducha Świętego.
- Ukazanie dzieciom, że Ewangelia Jezusa jest Dobą Nowiną, którą należy dzielić się z innymi.
- Pokazanie dzieciom, że to Duch Święty uzdalnia do głoszenia słowa Bożego z mocą i pośród wielu znaków.

Należy przygotować

- ✓ duży karton papieru (kilka kartek),
- ✓ kartki A4,
- ✓ kredki, flamastry (do metody „Trzy zdania”),
- ✓ pocięte puzzle z cytatami o działaniu Ducha Świętego

Modlitwa na początek spotkania

Piosenka do Ducha Świętego: „Duchu Święty, przyjdź!”.

Zawiązanie wspólnoty

- Ważne jest, by dzieci czuły się ze sobą dobrze, aby się bliżej poznały i budowały między sobą bliskie relacje. Warto więc na początek spotkania, aby oprócz zaprezentowania swojego imienia dzieci miały możliwość powiedzenia o sobie czegoś więcej. Dlatego proponujemy następującą zabawę: „Trzy zdania”. Metoda polega na odpowiedzi przez każde dziecko na trzy pytania:
 - jaki jest mój ulubiony kolor?
 - co najbardziej lubię?
 - jakie jest moje największe marzenie?
- Dzieci zapisują swoje odpowiedzi w „chmurkach” przygotowanych przez animatora, które następnie przyczepiają na dużym kartonie wywieszonym w widocznym miejscu. Po zakończeniu pracy każde dziecko odczytuje wyniki swojej pracy.

Przebieg spotkania

- Animator, nawiązując do wykonanej pracy, stara się pokazać dzieciom, że te informacje są bardzo ważne, gdyż pokazują, jakimi osobami jesteśmy. Wskazuje tym samym na fakt, że każdy z nas powinien także bliżej poznać Ducha Świętego. W tym celu zaprasza, by każda z

osób przygotowała sobie (jeśli umie: napisała na małej karteczce) odpowiedź na pytanie „Kim jest dla mnie Duch Święty? Jak siebie wyobrażam Ducha Świętego?”

- Po wykonaniu zadania prowadzący dzieli dzieci na 3–4 grupy i rozdaje im elementy puzzli, po czym każe każdej grupie ułożyć je prawidłowo. Efektem ma być ukazanie się tekstu mówiącego o działaniu Ducha Świętego. Mogą to być np. takie fragmenty:

– Łk 4, 14–15:

Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich.

– Łk 6, 17–19:

Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam duży poczet Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu; przyszedli oni, aby Go słuchać i znaleźć uzdrowienie ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich.

– Dz 2, 1–4:

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

– Dz 4, 31:

Po tej modlitwie zadrżało miejsce, na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże.

- Po przeczytaniu ułożonych tekstów prosimy dzieci, aby narysowały odczytaną scenę lub spróbowały ją odegrać jako mini-scenę teatralną.
- Animator dziękuje wszystkim. Na koniec prosi dzieci, aby napisały list do kolegi/koleżanki (lub opowiedziały) o tym, kim jest Duch Święty i jak współdziała z tymi, którzy głoszą Ewangelię.

Modlitwa na zakończenie spotkania:

Ponownie piosenka do Ducha Świętego: „Duchu Święty, przyjdź!”.

❖ **Eucharystia**

❖ **Agapa**